

Inscription CIA. II nr. 65 vorliegt Z. 5: δεδῶχθαι τῷ δήμῳ περὶ μὲν τῶν ἐπιστρατευσαμένων εἰς τὴν χώραν τὴν Ἐριτριῶν τὴν βουλὴν προβουλευσασαν ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν, ὅπως ἂν δίκην δῶσι κατὰ τοὺς νόμους. Als eine Species dieser προχειροτονία aber wird die καταχειροτονία aufzufassen sein, mit welchem Namen regelmässig, so weit ich sehe, im Probolen-Verfahren die für den Angeklagten ungünstige Vorabstimmung in der Ekklesie, durch welche dieser einem ordentlichen Gerichte zur Aburtheilung überwiesen ward, bezeichnet wird.<sup>1</sup> Wenn eine Majorität sich dafür nicht fand war bekanntlich die Sache damit erledigt.

Die feste Bedeutung eines technischen Terminus hat ferner das Wort προχειροτονία in dem Verfahren des Scherbengerichtes,

Hypereides RfEuxen. XXII und XXIII. Also auch die Städte der Bundesgenossen waren unter den Schutz desselben gestellt.

<sup>1</sup> Harpokration s. v. καταχειροτονία (I 172 D.): ἔθος ἦν Ἀθηναῖσι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ τῶσεσθαι: εἰ δέ τις καταχειροτονηθεῖη, οὗτος εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον κτλ. — Dem. RgMeid. § 6 S. 516, 7 καὶ αὐτὸς πληγὰς εὐληφῶς . . . ἦν ὑπὲρ τούτων ἀνανακτίστας καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποιήσατο, ταύτην εἰσέρχομαι. — § 2 ἀλλὰ μὴ γνώμη καταχειροτόνησεν αὐτοῦ. — Aeschines RgKtes. § 52 ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μῶν ἅμα τὴν τ' εἰς αὐτὸν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, ἣν ἐν Διονύσου καταχειροτόνησε Μειδίῳ. — Dem. RgMeid. § 175 S. 571, 8 βούλομαι τοίνυν ὑμῖν, ὦ ἄ. Ἀ., καὶ ὅσων ἤδη, καταχειροτονήσαντος τοῦ δήμου περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικεῖν, ὑμεῖς κατεγνώκατε, εἰπεῖν . . . πρῶτον μὲν τοίνυν, ἵνα πρώτης τῆς τελευταίας γεγονυίας μνησθῶ καταγνώσεως, περὶ τὰ μυστήρι' ἀδικεῖν Εὐδάνδρου καταχειροτόνησεν ὁ δῆμος τοῦ Θεσπείως προβαλομένου αὐτὸν Μενίππου . . . (§ 176) τί οὖν ποιήσαντος, ὦ ἄ. Ἀ., καταχειροτονήσατε τοῦ Εὐδάνδρου; . . . καταχειροτονήσατε μὲν διὰ ταῦτα, καὶ οὐδ' ὅτι οὖν ἄλλο προσῆν, εἰσελθόντα δ' εἰς τὸ δικαστήριον ἐβούλεσθε μὲν θανάτῳ κολάσαι, τοῦ δὲ προβαλομένου πεισιθέτος τὴν δίκην τε πᾶσαν ἀφεῖναι ἠναγκάσαι' αὐτόν, ἣν ἤρχει πρότερον (ἦν δὲ δυοῖν αὐτῆ ταλάντων), καὶ προσετιμήσατε τὰς βλάβας, ἃς ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων ἐλογίζετ' αὐτῷ γεγενῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ἄνθρωπος. — Nur scheinbar wird καταχειροτονεῖν von der Verurtheilung des Timagoras, der als Gesandter am persischen Hofe im Jahre 368/7 (s. Schaefer I 84) das Interesse Athens preisgegeben zu haben beschuldigt war, gebraucht, Dem. RgdGes. § 31 καὶτ' ἀφ' οὗ γέγονεν ἡ πόλις οὐδεὶς πώποτε φησεῖ παθεῖν οὐδένας πρέσβεις, οὐδὲ Τιμαγόραν, οὗ θάνατον καταχειροτόνησεν ὁ δῆμος, oder von der Verurtheilung der Trierarchen nach der Seeschlacht gegen Alexandros Dem. R. vom trierarch. Kr. § 8 S. 1230, 18 τῶν τριηράρχων τοὺς μεμισθωκότας τὰς τριηραρχίας αἰτιωτάτους τοῦ γεγενημένου νομίζοντες παρεδῶκατε εἰς τὸ δικαστήριον καταχειροτονήσαντες προδεδωκέναι τὰς ναῦς καὶ λελαιπέναι τὴν πᾶσιν (vgl. Kirchhoff ü. d. R. v. trier. Kr. a. a. O. S. 103). Aber auch hier bezieht es sich auf die Procheirotone im Eisangelie-Verfahren, wobei, wie wir sahen, zugleich das Strafmass bestimmt wurde, hier die Todesstrafe.